

PROP DE VOSALTRES

L'any s'acaba, la misericòrdia segueix

L'Any Jubilar de la Misericòrdia, convocat pel papa Francesc per a tota l'Església, finalitza el proper diumenge, 20 de novembre, Solemnitat de Jesucrist, Rei de tot. Està prevista la cloenda a la Plaça de Sant Pere de Roma, amb la celebració de l'Eucaristia que presidirà el mateix Papa.

Les altres diòcesis del món tanquen aquest any, avui, 13 de novembre, amb una celebració similar a la de Roma. Així ho farem nosaltres en la nostra catedral, a la tarda, per permetre l'assistència del major nombre de sacerdots i fidels.

Ha estat un any molt beneficiós per a totes les comunitats cristianes. Hem parlat molt del significat de la misericòrdia. Em sembla que ningú s'ha cansat d'escoltar, una i mil vegades, les bondats i les conseqüències d'aquesta bella paraula que defineix d'alguna manera la característica essencial del Senyor. Déu és misericòrdia i ens demana que siguem també nosaltres misericordiosos. Hem recorregut en aquest temps a altres paraules que completen i ofereixen nous matisos a aquesta realitat: amor, compassió, perdó. Tot això ens ha servit per a la reflexió i ens ha recordat pistes per a l'acció. Tant a nivell personal com comunitari.

Les comunitats cristianes es van alegrar amb aquesta iniciativa papal i constantment han recordat l'oportunitat de posar en pràctica les indicacions bíbliques que trobem en els salms, en les vicissituds dels patriarques, profetes i reis del poble de Déu i, sobretot, de les paràboles, de les reflexions i la mateixa vida de Jesucrist. Les seves paraules i els seus gestos provoquen en nos-

altres una ànsia de pensar, dir i fer sempre el bé al nostre voltant; fomenten així mateix una voluntat de proximitat, reconciliació i fraternitat cap a totes les persones i pobles de la terra.

Les obres de misericòrdia, molt impregnades en el cor de l'Església des de sempre, han estat objecte de consideració per tornar a explicar-les a

adults, joves i nens en innumbrables xerrades, meditacions, cartells i exercicis didàctics. No es buscava saber el seu nombre i la importància del seu significat. Es pretenia que cada un de nosaltres s'esforcés a portar a la pràctica de la vida diària el contingut de cadascuna d'elles. Aprendre de la saviesa de Déu, que neix de la seva misericòrdia, per actuar en conseqüència. Aquest és el signe de la nostra identitat cristiana.

Acaba l'Any Jubilar i molts es pregunten què fem ara. Ja no podem transmetre el missatge que hem repetit durant aquests mesos? ha servit realment a la nostra Església? ens vam presentar als altres amb un cor nou i entranyable? mostrem la salvació del Senyor al nostre món? notem l'acció misericordiosa en les nostres parròquies i comunitats? I moltes altres preguntes que de cap manera poden convertir-se en paràlisi o indiferència de cara a la nostra acció.

L'any acaba però el seu contingut és permanent. Tot el que hem après i viscut ha de continuar al llarg de la nostra vida. Aquest jubileu ha suposat una sacsejada al nostre cor adormit pel desànim o la rutina. Ens ha ajudat a seguir complint el missatge del Senyor. Amb paciència, amb coratge i amb autenticitat.

La misericòrdia del Senyor és eterna, el seu amor dura sempre (Salm 103). Com a resposta a aquesta afirmació volem mostrar una actuació semblant: demanarem tenir un cor ple de misericòrdia per sempre i per a tothom.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada de la Delegació de Vida Consagrada

Es religiosos de tota la diòcesi van celebrar, el passat 8 d'octubre, una jornada de convivència a Verdú. En arribar al poble ens vam dirigir al Santuari de Sant Pere Claver. Participàrem amb molt fervor en l'Eucaristia presidida pel nostre bisbe Salvador. Plens de joia vam iniciar la visita a tot el Santuari: la pila baptismal, relíquies, records..., tots ens vam sentir interpel·lats per tant d'amor a Déu i als germans, «els negres» d'aquest gran sant.

En la casa natal del sant hi ha tot el necessari per acollir els pelegrins en l'itinerari del Camí Ig-

nasià. Recorrent el poble ens vam aturar al taller de ceràmica, on vam veure les varietats d'atuell i detalls de tots colors i formes. A l'església parroquial de Santa Maria, el rector, Mn. Ramon Roca, ens va explicar la història d'aquesta parròquia. A continuació, el dinar, moment ric en convivència. I per acabar, la visita a l'Estany d'Ivars i Vila-sana.

Tota la diada va ser un jorn de convivència, amb temps de silenci, pregària compartida i lloança a Déu per tantes meravelles.

Maria Àngels Gonzalo, HC

Nomenaments del Sr. Bisbe

El bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez Valls, ha signat els següents nomenaments:

Membres del Col·legi de Consultors, per a un quinquenni:

—Mn. Josep Antón Jové Camí

—Mn. Víctor Manuel Espinosa Oller

—Mn. Jaume Pedrós Solé

—Mn. Gerard Soler Quintillà

—Mn. Jaume Pons Bosch

—Mn. Manel Mercadé Melé

—P. Antoni Riera Figueras, SJ, membre del Consell Presbiteral

—P. José Leonardo Sánchez Contreras, OM, delegat de Pastoral Penitenciària

—Mn. Germán Lopera Peña, membre del Consell Presbiteral

—Sr. Cándido Sánchez Pérez, secretari general de l'ISCR-IREL

Encarnació Colomina, filla il·lustre d'Oos de Balaguer

La població d'Oos de Balaguer es va vestir de festa el diumenge 16 d'octubre per retre homenatge a Encarnació Colomina, que va néixer en aquesta població de la Noguera i va fundar, juntament amb el pare Manyanet, la Congregació de les Germanes de la Sagrada Família de Natzaret.

Aquest any se celebra el centenari de la mort d'aquesta monja, i el poble que la va veure néixer va voler nomenar-la filla il·lustre i dedicar-li una missa d'acció de gràcies presidida, pel bisbe Salva-

dor. També es va descobrir una placa al seu honor a la seva casa natal.

La jornada va començar amb un ple extraordinari a l'Ajuntament, en el qual hi van assistir també religiosos i religioses de la Sagrada Família de Natzaret, quedant la sala de plens petita per tanta gent. Un brindis va posar el punt i final a la festa. Posteriorment, un dinar al Monestir de les Avellaneres va cloure de manera més privada aquest dia d'acció de gràcies.

Alguaire celebra la Festa de Sant Faust

Com cada 14 d'octubre i seguint una antiga tradició, Alguaire va celebrar la festa del seu fill sant Faust, llaurador i confessor.

L'acte central de la festa fou la celebració de l'Eucaristia que, en honor del copatró del poble, tingué lloc al vespre, a l'església parroquial de Sant Serni, oficiada pel rector Mn. Carles Martí.

El rector d'Alguaire en la seva homília va fer referència a la tradició que envolta la figura de sant

Faust i a l'agermanament amb el petit poble de Bujanda, a Àlaba (País Basc), on es venera en un sepulcre de la seva església el cos incorrupte d'aquest sant lleidatà. Finalitzada l'Eucaristia, es procedí a la presentació, a càrrec de Jordi Curcó, de la nova edició dels *Goigs de Sant Faust* i també dels *Goigs de la Mare de Déu del Merli*, patrona d'Alguaire i venerada de temps antic en el seu santuari.

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Hem escoltat el passatge de l'Evangeli de Lluc (6,36-38) del qual forma part el lema d'aquest Any Sant extraordinari: «Misericordiosos com el Pare». L'expressió completa és: «Sigueu misericordiosos com el vostre Pare és misericordiós» (v. 36). No es tracta d'un eslògan per fer bonic, sinó d'un compromís de vida.

Per comprendre bé aquesta expressió, podem comparar-la amb la frase paral·lela de l'Evangeli de Mateu, on Jesús diu: «Sigueu perfectes com

el vostre Pare celestial és perfecte» (5,48). En l'anomenat discurs de la muntanya, que comença amb les Benaurances, el Senyor ensenya que la perfecció consisteix en l'amor, que és el compliment de tots els preceptes de la Llei.

Misericordiosos com el Pare

Des d'aquesta mateixa perspectiva, sant Lluc explicita que la perfecció és l'amor misericordiós: ser perfectes significa ser misericordiosos. Una persona que no és misericordiosa, és perfecta? No! Una persona que no és misericordiosa, és bona?

No! La bondat i la perfecció tenen les arrels en la misericòrdia. Certament, Déu és perfecte. Això no obstant, si ho considerem així, és impossible per als homes arribar a aquella perfecció absoluta.

En canvi tenir-lo davant els ulls com a misericordiós, ens permet comprendre millor en què consisteix la seva perfecció i ens esperona a ser com ell plens d'amor, de compassió, de misericòrdia.

(Dimecres, 21 de setembre de 2016.)

L'IREL està d'aniversari

L'IREL (Institut de Recerca i Ciències Religioses de Lleida) va obrir, el dijous 20 d'octubre, els actes del seu 25è aniversari, coincidint amb la lliçó inaugural del curs 2016-2017, que va anar a càrrec del seu director, Mn. Ramon Prat i Pons.

El ponent va destacar que un dels objectius de l'IREL és que «la comunitat cristiana no es tanqui en ella mateixa, sinó que cooperi amb molta més gent de la societat civil, especialment de l'univers de la cultura i del compromís per la justícia».

A continuació, va recordar el missatge central del papa Francesc en la seva exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*. Segons Mn. Prat, el papa Francesc descriu la missió de l'Església en el món amb cinc termes: «primerear, involucrar-se, acompanyar, fructificar y festejar». Mn. Prat va definir el terme «primerear» com «ésser el primer que s'anticipa i s'arrisca a obrir camins nous de futur i d'esperança en la humanitat». En aquest sentit, Mn. Prat va destacar que l'IREL s'ha implicat en «primerear» perquè no s'ha limitat a fer el que sempre s'ha fet en el camp de la teologia acadèmica sinó que, sense perdre la seva qualitat acadèmica de la tradició universitària rebuda, l'ha recreat i l'ha innovat.

«L'IREL també ha optat per “acompanyar”, creant un ambient i una atmosfera des de que el grup de recerca interdisciplinària va iniciar el seu camí», ha explicat Mn. Ramon Prat. La institució, seguint les paraules del papa Francesc, ha optat per «fructificar», és a dir, «per no mantenir una distància acadèmica, teòrica i freda, davant la realitat concreta viscuda pels estudiants, per la comunitat eclesial i la societat civil». I, segons Mn. Prat, ara ha arribat el moment de «festejar».

Després de la lliçó inaugural, es van fer entrega dels diplomes als alumnes que van finalitzar els seus estudis el curs passat. Per acabar, es va inaugurar una exposició de fotografies de l'IREL i de cartells de les lliçons inaugurals dels darrers 25 anys, comissionada per Amadeu Bonet.

Llar Mare Esperança: 50 anys de presència a Lleida

Les Missioneres Esclaves de l'Immaculat Cor de Maria és una congregació de vida apostòlica, que va néixer a Lleida el 19 de juny de 1862.

Fundada per la venerable Mare Esperança González Puig per acollir a la dona marginada.

El 16 d'abril de 1966, la Llar Mare Esperança va obrir les seves portes en la seva ubicació actual als més estimats per la nostra fundadora: els nens, les nenes i les joves que, per diferents circumstàncies, es troben en situació de desemparament. Des d'aleshores, en la Llar es viu la missió de Mare Esperança. El

treball de les germanes i educadors/res es basa en ajudar els infants i adolescents per tal que la seva vida sigui el més feliç possible i es formin humanament i cristiana.

En la quotidianitat, fem el que farien uns pares: cuidar-los, estimar-los, ajudar-los en els seus es-

tudis, jugar amb ells, respectar-los i ensenyar-los a respectar, treballar valors humans i cristians..., en definitiva, preparar-los per integrar-se en la societat i ajudar-los a superar les dificultats amb les que s'han trobat des de la infantesa.

Sempre podran comptar amb la nostra ajuda i recolzament, ja que la Llar és la seva llar, i així com Mare Esperança mai els abandona, tampoc nosaltres ho farem.

Per aquest motiu se celebrarà el proper **dissabte 19 de novembre, a les 11 h**, una Eucaristia d'acció de gràcies a la parròquia de Montserrat.

REFLEXIONS

Una actitud d'acolliment i integració

El papa Francesc dedica el capítol 8 de l'exhortació *Amoris Laetitia* a parlar del tracte pastoral que l'Església ha de tenir amb les persones i les parelles que viuen, segons el llenguatge comú, en «situació irregular». Les orientacions del Papa poden ajudar a il·luminar una qüestió més general que l'Església té sempre al davant, i és el lloc i el paper que ha de tenir ella mateixa enmig del nostre món, marcat pel secularisme creixent, el pluralisme religiós i la crisi postcristiana. La cultura d'avui es pot considerar, d'alguna manera, en «situació irregular» respecte a la fe i a l'Església.

El Papa formula, d'una manera viva, l'actitud que ha de ser bàsica: «Vull recordar aquí una cosa que he volgut plantejar amb claredat a tota l'Església perquè no equivoquem el camí: Dues lògiques recorren tota la història de l'Església: marginar o integrar... El camí de l'Església és sempre el camí de Jesús, el de la misericòrdia i la integració... el de no condemnar ningú per sempre... Perquè la caritat veritable sempre és immerescuda, incondicional i gratuïta» (AL 296).

Podem passar hores descrivint la situació del nostre món, les injustícies que s'hi cometem, els corrents de pensament inacceptables. O podem subratllar els aspectes positius i les possibilitats obertes. En acabar, ens trobarem sempre amb la disjuntiva plantejada pel papa Francesc: o marginar o integrar. Normalment, les llargues descripcions negatives del món d'avui acaben justificant una actitud de condemna i de rebuig. Cal promoure i alimentar una altra actitud: l'acolliment i la integració.

El Papa ho desenvolupa parlant, ara sí, del tracte a les parelles irregulars. I després d'apuntar la complexitat i la delicadesa de cada situació i de cada persona, acaba amb una frase entranyable que bé pot resumir l'estat d'ànim d'un comportament així: «Jesús espera que... acceptem de veritat d'entrar en contacte amb l'existència concreta dels altres. Quan ho fem, la vida sempre se'ns complica meravellosament» (AL 308).

Gaspar Mora

Professor emèrit de la FTC

AGENDA

► Diumenge, 13 de novembre:

—A les 17 h, Eucaristia de cloenda de l'Any de la Misericòrdia i ordenació d'un prevere, presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

► Dimecres, 16 de novembre:

—A les 20 h, «Dimecres bíblics» a la parròquia de Sant Martí.

► Dijous, 17 de novembre:

—A les 19 h, XIII Mostra de Cinema Espiritual, «Si Déu vol», a Caixa Forum (c/ Blondel, 3).

► Dissabte, 19 de novembre:

—A les 10 h, taller «Sembradors d'estels» i formació missionera d'Advent, a l'Acadèmia Mariana.

—A les 11 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la parròquia de Montserrat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

14. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Ap 1,1-4; 2,1-5 / SI 1 / Lc 18,35-43]. Sant Serapi, primer màrtir mercedari; sant Josep Pignatelli, prev. jesuïta; santa Veneranda, vg.

15. ■ Dimarts [Ap 3,1-6.14-22 / SI 14 / Lc 19,1-10]. Sant Albert el Gran (†1280), bisbe de Ratisbona i doctor de l'Església (dominicà), patró dels naturalistes; sant Eugeni, bisbe de Toledo; sant Leopold (s. XII), noble, patró d'Àustria.

16. ■ Dimecres [Ap 4,1-11 / SI 150 / Lc 19,11-28]. Santa Margarida d'Escòcia (†1093), reina, nas-

cuda a Hongria; santa Gertrudis (1256-1303), verge cistercenca a Helfta.

17. □ Dijous [Ap 5,1-10 / SI 149 / Lc 19,41-44]. Santa Isabel d'Hongria (1207-1231), princesa viuda, serventa dels malalts; sant Gregori Taumaturg, bisbe de Neocèsarea (s. III).

18. ■ Divendres [Ap 10,8-11 / SI 118 / Lc 19,45-48]. Dedicació de les basíliques de Sant Pere i Sant Pau, apòstols, a Roma; sant Romà, mr.; sant Aureli, mr.; sta. Rosa Filipina, primera missionera del Sagrat Cor.

19. ■ Dissabte [Ap 11,4-12 / SI 143 / Lc 20,27-40]. Sant Crispí, bisbe d'Ècija; sant Faust o Fost, diaca i mr.; sant Abdies, profeta (s. v aC); santa Matilde, verge monja cistercenca.

20. □ Diumenge vinent, Nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món (lit. hores: 2a setm.) [2S 5,1-3 / SI 121 / Col 1,12-20 / Lc 23,35-43]. Sant Feliu de Llobregat: beates Isabel Ferrer i Sabrià i companyes, verges i màrtirs; sants Octavi i Adventor, soldats mrs.; sant Benigne, bisbe i mr. (s. II); santa Silva, vg. i mr.

Diuenge XXXIII de durant l'any

COMENTARI

Això que veieu tot serà destruït

El llibre de Malaquies (*missatger del Senyor*), el darrer dels Profetes Menors, denuncia els sacerdots mancats de zel apostòlic i el Poble que no confia en Déu.

Sovint prosperen els sense-Déu i per això molts diuen (v. 14): *Què n'hem tret d'observar el que Ell manava? No val la pena servir Déu!*; però el missatger del Senyor proclama que als fidels «els prendré com la meua heretat preferida. Seré indulgent amb ells com un pare amb el fill que li és fidel» (v. 17).

En canvi per als no-fidels a Déu vindrà *aquell dia abrusador com una fornall que els incendiarà i els injustos seran com rostoll*.

Semblava acabar la carta preguntant que el Senyor encamini els vostres cors cap a la l'amor de Déu i cap a la perseverança (v. 17), quan Pau reprèn el seu adoctrinament: *Ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no viviem mai desvagats*.

Al món clàssic grec el ciutadà lliure refusava embrutar-se les mans amb treballs manuals, reservats per als esclaus. Però la tradició bíblica veu el treball (tant intel·lectual com manual) com a col·laboració amb el Creador.

Cal que no creixi l'exemple del desvagat: *Us manem que us aparteu de qualsevol germà que visqui desvagat* (v. 6). Perquè el desvagat, a més de no treballar, es posa on no el demanen.

Alguns feien notar les pedres magnífiques del Temple, però Jesús diu: *Això que veieu vindran dies que tot serà destruït*. Per qui serà destruït tot això que tan fascina? El passiu teològic indica Déu com a subjecte agent: «Déu destruirà tot això» en què heu convertit la casa d'oració que ha de ser el Temple.

El discurs escatològic barreja la fi del món i la caiguda de Jerusalem. La desfeta de la caiguda de Jerusalem és premonició de la condemna de qui no viu atent als senyals de Déu.

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,19-20a)

Vindrà aquell dia abrusador com una fornall. Tots els orgullosos i els injustos seran igual que rostoll, i aquell dia, quan arribi, els incendiarà, no en deixarà ni l'arrel ni la tija, diu el Senyor de l'univers. Però per a vosaltres, que venereu el meu nom, sortirà el sol de la felicitat, i els seus raigs seran saludables.

▶ Salm responsorial (97)

R. *Ve el Senyor a judicar amb raó tots els pobles.*

Canteu al Senyor les vostres melodies, / canteu-li al sol de les cítares; / aclameu el rei, que és el Senyor, / amb trompetes i tocs de corn. R.

Bramula el mar amb tot el que s'hi mou, / el món i tots els qui l'habiten; / tots els rius aplaudeixen, / i aclamen les muntanyes, / en veure que ve el Senyor a judicar la terra. R.

Judicarà tot el món amb justícia, / tots els pobles amb raó. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Tessalònica (2Te 3,7-12)

Germans, ja sabeu què heu de fer si voleu imitar-nos. Entre vosaltres no vivíem mai desvagats, i a ningú no demanàvem de franc el pa que menjàvem, sinó que ens escarrassàvem treballant nit i dia per no afeixugar ningú dels vostres. No és que no tinguem dret a la nostra manutenció, però volíem donar-vos un exemple amb la nostra vida, perquè vosaltres l'imitéssiu. Recordeu que quan érem entre vosaltres us repetíem aquesta regla: «Qui no vulgui treballar, que no mengi.» Us escrivim això perquè sentim dir que alguns de vosaltres viuen desvagats i, a més de no treballar, es posen on no els demanen. A tots aquests, els ordenem i els recomanem en nom de Jesucrist, el Senyor, que treballin en pau per guanyar-se el pa que mengen.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 21,5-19)

En aquell temps, alguns parlaven del temple, fent notar les seves pedres magnífiques i les ofrenes que el decoraven. Jesús digué: «Això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra.» Llavors li preguntaren: «Mestre, quan serà tot això i quin senyal anunciarà que està a punt de succeir?» Jesús respongué: «Estigueu alerta, no us deixeu enganyar, perquè vindran molts que s'apropriaran el meu nom. Diran: "Sóc jo", i també: "Ja arriba el moment". Deixeu-los estar; no hi aneu, amb ells. I quan sentireu parlar de guerres i de revoltes, no us alarmeu. Això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida.» Després els deia: «Una nació prendrà les armes contra una altra, i un regne contra un altre regne. Hi haurà grans terratrèmols, fams i pestes pertot arreu, passaran fets espantosos i apareixeran al cel grans senyals d'amença. Però abans de tot això se us enduran detinguts, us perseguiran, us conduiran a les sinagogues o a les presons, us presentaran als tribunals dels reis o als governadors, acusats de portar el meu nom. Serà una ocasió de donar testimoni. Feu el propòsit des d'ara de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa, i cap dels vostres acusadors no serà capaç de resistir-la o de contradir-la. Sereu traïts fins i tot pels pares, pels germans, parents i amics, en mataran alguns de vosaltres, i sereu odiats de tothom pel fet de portar el meu nom. Però no es perdrà ni un dels vostres cabells. Sofrint amb constància us guanyareu per sempre la vostra vida.»

▶ Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,19-20a)

He aquí que llega el día, ardiente como un horno, en el que todos los orgullosos y malhechores serán como paja; los consumirá el día que está llegando, dice el Señor del universo, y no les dejará ni copa ni raíz. Pero a vosotros, los que tenéis mi nombre, os iluminará un sol de justicia y hallaréis salud a su sombra.

▶ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor llega para regir los pueblos con rectitud.*

Tañed la cítara para el Señor, / suenen los instrumentos: / con clarines y al son de trompetas, / aclamado al Rey y Señor. R.

Retumbe el mar y cuanto contiene, / la tierra y cuantos la habitan; / aplaudan los ríos, / aclamen los montes. R.

Al Señor, que llega / para regir la tierra. / Regirá el orbe con justicia / y los pueblos con rectitud. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Tesalonicenses (2Tes 3,7-12)

Hermanos:

Ya sabéis vosotros cómo tenéis que imitar nuestro ejemplo: No vivimos entre vosotros sin trabajar, no comimos de balde el pan de nadie, sino que con cansancio y fatiga, día y noche, trabajamos a fin de no ser una carga para ninguno de vosotros. No porque no tuviéramos derecho, sino para daros en nosotros un modelo que imitar. Además, cuando estábamos entre vosotros, os mandábamos que si alguno no quiere trabajar, que no coma. Porque nos hemos enterado de que algunos viven desordenadamente, sin trabajar, antes bien metiéndose en todo. A esos les mandamos y exhortamos, por el Señor Jesucristo, que trabajen con sosiego para comer su propio pan.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 21,5-19)

En aquel tiempo, como algunos hablaban del templo, de lo bellamente adornado que estaba con piedra de calidad y exvotos, Jesús les dijo: «Esto que contempláis, llegarán días en que no quedará piedra sobre piedra que no sea destruida». Ellos le preguntaron: «Maestro ¿cuándo va a ser eso?, ¿y cuál será la señal de que todo esto está para suceder?». Él dijo: «Mirad que nadie os engañe. Porque muchos vendrán en mi nombre diciendo: "Yo soy", o bien: "Está llegando el tiempo"; no vayáis tras ellos. Cuando oigáis noticias de guerras y de revoluciones, no tengáis pánico. Porque es necesario que eso ocurra primero, pero el fin no será enseñuida.»

Entonces les decía: «Se alzarà pueblo contra pueblo y reino contra reino, habrá grandes terremotos, y en diversos países, hambres y pestes. Habrá también fenómenos espantosos y grandes signos en el cielo. Pero antes de todo eso os echarán mano, os perseguirán, entregándoos a las sinagogas y a las cárceles, y haciéndooos comparecer ante reyes y gobernadores, por causa de mi nombre. Esto os servirá de ocasión para dar testimonio. Por ello, meteos bien en la cabeza que no tenéis que preparar vuestra defensa, porque yo os daré palabras y sabiduría a las que no podrá hacer frente ni contradecir ningún adversario vuestro. Y hasta vuestros padres, y parientes, y hermanos, y amigos os entregarán, y matarán a algunos de vosotros, y todos os odiarán a causa de mi nombre. Pero ni un cabello de vuestra cabeza perecerá; con vuestra perseverancia salvaréis vuestras almas.»